

o.b.

הטמפון הקטן שכבש את העולם

(1,400,000,000 טמפוני o.b. נמכרו בשנה שעברה ב-106 ארצות)

היי חופשיה עם או-ב

טמפון o.b. הטמפון הקטן, הנחש והטוב ביותר בעולם נותן לך הרגשה משוחררת, וחופשית. תוכלי ללבוש מכנסים קצרים והדוקים או ביקיני, תוכלי לרקוד, לטייל, לטבול באמבט ולרחוץ בים בבטחון מלא.

כושר ספיגה הטוב בעולם מבטיח אטימה מוחלטת

לטמפון o.b. העשוי צמר גפן כבוש כושר ספיגה שאין לאף טמפון, לעומת טמפונים אחרים המתארכים עם הספיגה, טמפון o.b. מתרחב עם הספיגה ולכן, ככל שהוא סופג יותר כן הוא סוגר טוב יותר את פתח הנרתיק ומונע כל תווה או דליפה. (טבלי טמפון בכוס מים ותווכחי בכושר הספיגה המצויין שלו).

טמפון o.b. חוסך יום במחזור וחוזר ריח רע

טמפון o.b. סופג את הדם מיד עם צאתו מן הרחם, לכן, הוא חוסך לך יום במחזורי החודשי כיוון שבאופן טבעי, עושה הדם את דרכו החוצה במשך 24 שעות. האטימה המוחלטת של הטמפון o.b. מונעת היווצרות ריח רע הנגרם כתוצאה ממגע הסדר עם האוויר.

טמפון o.b. נוח ביותר לשמוש

טמפון o.b. קטן משפתו ולכן קל ונוח לשאתו בארנק. טמפון o.b. נכנס לתוך גופר בקלות תוך שניות בעזרת אצבע — הנשארת נקייה! ללא כל אביזרי עזר שיש צורך להפטר מהם לאחר השמוש.

טמפון o.b. מתאים להבנה האוטומטית הפנימית

טמפון o.b. תוכנן ופותח ע"י צוות גינקולוגים מומחים, כך שיכנס עמוק לתוך הנרתיק לאיזור בו אין עצבים רגישים הגורמים לכאב, או אי נוחות.

הכנסה נכונה הנכונה לא נכונה לא מנסה עשה.

o.b. מיני-לבתולות ולנערות צעירות

החידוש הבלעדי האחרון של o.b. הוא טמפון מיני המיועד לבתולות ולנערות צעירות. עם o.b. מיני אין כל חשש לפגיעה בקרום הבתולים, כיוון שהוא כה קטן ונכנס בדיוק לפתח בקרום דרכו עובר הדם. (במקרה של כאב קל בשמוש הראשון, יש לדחות השמוש ב-3-4 חודשים).

o.b. 3-דרגות ספיגה

נורמל — למרבית הנשים.

מיני — לנערות, לבתולות ולנשים עם דימום מועט — בעיקר בימים האחרונים של המחזור אצל נשים המשתמשות בגלולה למניעת הריון.

אקסטרה — לנשים עם דימום רב בעיקר בימיים הראשונים של המחזור.

מתפקידו של הרמטכ"ל, ואף אין ביכולתו להיכנס לפרטי פרטים טאקטיים. אני מעיד כי בהיותי אלוף פיקוד הצפון בשנת 1967 הגשתי לרמטכ"ל דאז תוכניות כלליות, ולא קיבלתי הנחיות מפורטות — לא להגנה ולא להתקפה."

אחריות

אלעזר

אחד האספקטים הפחות סימפטיים בפיקוד בכלל, ובפיקוד הגבוה בפרט הוא, שמישהו אחר, כסוף, צריך לעשות את המעשה הנכון, שאתה אינך אמור, או אינך יכול לעשותו — אבל אתה, הממונה, מוחזק כאחראי, ישיר ומלא, לאותו כפוף ולכל מעשיו או מחדליו. המפקד יכול ותייב להאציל רק מסמכויותיו — אבל איננו רשאי לסרוק אפילו כהוא זה מאחריותו.

זהו ההסבר לכך, שמחירת כפוף פים טובים והפעלתם הנכונה נהי שבות בין הסגולות הכספיות הי הכרחיות לכל פיקוד נכון; וירד נפריאון היטב לשורש הבעיה בי קראו, "הכו לי גנרלים בניימוז!" מי שאיננו מכין זאת, אי איננו מסוגל לכך, איננו מתאים לפיקוד נכון.

בהקשר אגרנט הוסיף אלעזר ואמר כי "במלחמת יום הכיפורים קיימתי מגע עם אלוף הפיקוד בצפון ובדרום וייתכן כי אפילו כי נכנסתי למתן הנחיות מדויקות מדי". והו, כמוכן, אחד מחסאיו היחיד כבדים של אלעזר: את ההנחיות, "המדויקות" צריך לקבוע ולתת אלוף הפיקוד. הרמטכ"ל איננו יכול ואיננו אמור לתת, אלא יכול רק לבחור את האלופים הנכונים, לתת להם את ההנחיות הכלליות הנכונות, לוודא, כמיטב יכולתו (והיא תכופות בלתי מספקת) שהם מגיעים להחלטות, "המדויקות" הנכונות, לתת להם את הגיבוי המירבי ולתת בהם את אימונו המלא — ואחר כך לשבת ולהזיע (או, כמוטגומרי בליל אל-עלמין, ללבוש פיזמה ולשכב לישון). בתפקוד שצליחו. כך נהג אלעזר עצמו לגבי מיתקפת פיקוד הצפון, שתוכננה ל-8 בחודש (ואולי מסיבה זו הייתה תוכנית פיקוד הצפון ב-8.10 סבירה מאד, הגם שאולי לא מבדיקה ביותר, ולא נמצאו בה כל תרגיליה המשונים של "חופנית אל-עזר").

שתי, "הנחיות המדויקות" קבע אלעזר בדרום: הראשונה הייתה, "סייג טווח הי סאגר", והשנייה, התניחו את הזות שרון בקבלת אישורו המוקדם, "סייג טווח הסאגר" הינו בבירור אחד מפרטי הפרטים הטאקטיים; והוא חוזק על-ידי הוראת 3 הק"מ, שגם היא כשלעצמה, שייכת לקטגוריית "פרטי הפרטים". בלא שנתתיחס למהות ההוראות הללו, ולאופי מידת השפעתן המעשית — על כך עמדנו קודם — ברור כי עצם נתינתן על ידי הרמטכ"ל הייתה משונה ובלתי מובנת.

אין כל סיבה להניח כי בשעת אותו מעשה היטיב אלעזר להבין מהו בכלל הסאגר, מהי השפעתו האמיתית ומה ניתן או צריך לעשות כדי לנטרלו. לפחות מן הסייג שקבע בהקשרו, נראה כי אלעזר הפריז ביותר בכוחם של הסאגרים ושל מערך הג'נט המצרי בכללו, כוחותינו מסור גלים להתגבר עליהם — אפילו לא באמצעות התקפה של אוגדת שריון.

מחוז לזה, מדובר באמצעים, אשר טווח פעולתם 3 ק"מ בלבד; כלומר, השפעתם הממשית מוגבלת לתחום הטאקטי-המקומי המצומצם, ואיננה חורגת לרמה המערכתית ובוודאי לא לרמה המטכ"לית-האסטרטגית.

אלעזר הוסיף חטא על פשע: לא זו בלבד שנתן הוראה בלתי-נכונה ומזיקה כשלעצמה, אלא גם פסק מראש בעניין שבו יכול ורשאי לקבוע רק אותו מפקד הפועל בדרום 3 ק"מ מן הסאגר, בשיקוליו של זה ובפיתרונותיו אין נחוני הטווח התיאורטי המירבי של הטיל, אלא אחד מגורמים רבים המשפיעים על החלטותיו — ותוכנית לא המכרעית שבה, הייתה זו, כמובן, גיורת, שהציבור לא יכול היה לעמוד בה. לאחר

בעת שעיצב את תוכניתו, אמור היה אלעזר לדעת ולשקול, היטב היטב, כמה עובדות בתחום זה:

ראשית, המערך המצרי הנגד-מטוסי היה אז מאסיבי ביותר ועדיין בלתי פגיע; שנית, ניטרול הנ"מ איננו עניין פשוט, ובוודאי שאיננו ניתן לביצוע במשך שעה-שעתיים, אלא דורש פרק זמן ממושך הרבה יותר;

שלישית, כיוון שלפי "תוכנית אלעזר" היו כוחות הדרום אמורים לנוע לרוחב כל החזית, מקנטרה עד מפרץ סואץ, לא היה חיל-האוויר יכול להסתפק בהבקעת חור במערך הטילים או בניקוי גיורת אחת, אלא היה עליו להשמיד מערך זה כולו, לכל אורכו ועומקו;

רביעית, בלא ניטרולו המוקדם של מערך הנ"מ, יהיה כל סיוע-אווירי ישיר לכוחות היבשה וללחימתם בגדר התאבדות. משום שאו יהיו הטילים ותותחי-הנ"מ בלתי מופרעים במיטותו שיערכו על המטוסים התוקפים. במיוחד כך, כאשר ההתקפות — ועימן, בהכרח, גם סיוע-האוויר להן — הולכות מצפון-לדרום, במקביל לחזית, לא לעומקה.

נראה כי אלעזר לא נתן כהר לך בו לבעיות "טכניות" אלו, שעליו הן קם סיוע-האוויר או נופל; גם נראה, כי לא הישב את לוחיהזמי נים של ההתקפה כך, שקודם לך תנועה על הקרקע יוקצה זמן מיי

אלעזר וברירב בפיני

"אני מעיד כי בהיותי אלוף הפיקוד..."

נימדי לטיפול בטיילים, ואפילו רק כמותם שסכנתם מיידיה. אינו עשה כן, ודאי שהיה נוכח, כי עצם הסיכוי לתקוף עם סיוע-אווירי, ב-18.8, הינו מופקפק למדי.

במה שנוגע לשיטת ההתקפה, הרי מב-חזית חיל-האוויר התאימה וגם נדרשה, בנסיבות הן, התקפה בגיורת צרה ביותר, שכיוונה "חזית" והיא מונחתת ממזרח למערב, לכיוון עומק המערך המצרי. פיתרון זה היה, לא במקרה, הנכון ביותר גם מכל בחינה רלוונטית אחרת שהיא.

פיקוד הדרום יכול היה לתקוף ב-8 באוקטובר, גם בלא סיוע אווירי ישיר ומאסיבי, רק בתנאי שיישמרו השמיים נקיים, אבל בתנאי הכרחי זה, שכל המפקדים הגוגעים יכוננו מראש לתקוף גם בלי אוויר. לכן לא הכינס איש, בשתי התקפותיו של ברו בפירדאן היו הכל, עד לעדיני ויגורי המסתערים, מצפים ובטוחים שהנהגה יפול חיל-האוויר, גלים גלים, על המצרים. בלא שיוקל כחוט-השערה מאח ריות ברו ומאשמת, יש להניח בוודאות, שאילו ידע שלא יקבל סיוע אווירי, היה מתכנן את התקפותיו באופן הרבה יותר זהיר.

בנקודה זו יאמר האומר, כי בעיות שריות כגון לוח-מני-ההתקפה, השייכות ל-תיכנון פרטי הביצוע של ההתקפה, אינם מעניין של הרמטכ"ל, אלא מעסקם של המפקדים הנמוכים יותר. אלעזר עצמו טען נגד הפסק של ועדת אגרנט, כי "אין זה